

BREVET TIL HEBREERNE FORTSETTES..

Kap. 2: 10-18

10 Da han førte mange barn til herlighet, fant han det riktig, han som alt er til for og alt er til ved, å fullende deres frelses høvding gjennom lidelser. 11 For både han som helliggjør, og de som helliggjøres, er alle av én. Derfor skammer han seg ikke ved å kalle dem brødre. 12 Han sier: Jeg vil kunngjøre ditt navn for mine brødre. Midt i menigheten vil jeg lovsynge deg. 13 Og igjen: Jeg vil sette min lit til ham. Og igjen: Se, her er jeg og de barna Gud har gitt meg. 14 Da nå barna har del i kjøtt og blod, fikk også han på samme vis del i det, for at han ved døden skulle gjøre til intet den som hadde dødens velde, det er djevelen, 15 og fri alle dem som av frykt for døden var i trelldom hele sin livstid. 16 For det er jo ikke engler han tar seg av, men Abrahams ætt tar han seg av. 17 Derfor måtte han i alle ting bli sine brødre lik, for at han kunne bli en miskunnelig og trofast yppersteprest for Gud til å sone folkets synder. 18 For ved at han selv har lidd og er blitt fristet, kan han komme dem til hjelp som blir fristet. Heb 2:10-18

GUDS FRELSE VED LIDELSE

- Da han førte mange barn til herlighet, fant han det riktig, han som alt er til for og alt er til ved, å fullende deres frelses høvding gjennom lidelser.

Det er Gud som fører mange barn til herlighet. Fra syndens dyp og mørke fører han mennesker til herlighet. Det er «barna» dette gjelder. Disse er alle de som er forut kjent av Gud. Gud gjorde ikke dette bare av kjærlighet men fordi han fant dette riktig. Ordet som er bukt her er *prepo* som betyr rett, passende, riktig.

Det er et ord som indikerer at selv om det ikke var nødvendig, teoretisk og hypotetisk, kunne Gud latt være å frelse menneskeheten. Likevel anså han det for å være rett av ham å gjøre nettopp dette.

Denne siden ved guddommen er lite påaktet og kanskje til og med helt ukjent. Gud fant det passende og helt rett av ham å gripe inn for å frelse oss.

FULLENDELSEN AV FRELSENS HØVDING

For å kunne gjennomføre dette frelsesverket, trengte Gud Faderen en person som kunne påta seg denne veldige oppgaven som ville lede til herlighet for alle barna. Det var bare én eneste som kunne klare dette og fullføre Guds frelsesplan, nemlig Sønnen, han vi kjenner som Jesus Kristus. Men han måtte bli som en av oss for å kunne gjennomføre planen og han måtte som menneske lide døden på et kors for å fullende frelsesplanen.

Sønnen skulle bli barnas frelseshøvding. Det er en tittel som heller ikke er oppe i daglig forkynnelse. Ordet på gresk er *ar-khay-gos'* som betyr kaptein, prins og høvding. Han er en som går foran og har en helt fremtredende rolle i kampen mot det onde. I dette ligger også triumf og seier hvilket er bekreftet i NT ved hans død og oppstandelse.

VÅR IDENTITET MED FADEREN

- For både han som helliggjør, og de som helliggjøres, er alle av én. Derfor skammer han seg ikke ved å kalle dem brødre.

Det tales her om helliggjørelse. Dette ordet henger sammen med å **gjøre hellig** ved adskillelse. Det taler også om en prosess som innebærer helliggjørelse i liv og handling. Han som helliggjør er ingen annen enn Kristus. Det er ingen annen som kan lede de frelste og gjenløste barna inn i hellighet enn Jesus.

De som helliggjøres, som er gjenstand for denne helliggjørelsens prosess, er barna som han taler om flere steder i dette avsnittet. Det store er at vi begge, Jesus og vi, er kommet fra den samme kilden, han er spesiell og er Faderens enbårne (eneste) Sønn. Vi er blitt sønner og døtre ved frelsesgjerningen som ha utførte på korset.

- Men alle dem som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn. 13 De er ikke født av blod, heller ikke av kjøds vilje, heller ikke av manns vilje, men av Gud. Joh 1:12-13

- så dere kan være uklanderlige og rene, Guds ulastelige barn midt i en vrang og villfaren slekt. Dere skinner blant dem som lys i verden, Fil 2:15

VI ER I GUDS FAMILIE

Jesus kaller oss brødre og søstre. Han skammer seg ikke ved det selv om det er stor forskjell mellom han som person og meg. Vi er elsket av den samme Far og blitt barn av Gud ved den prosess og kraft om ligger i frelsesverket Jesus utførte på korset. Vi er helliget og satt til side av Gud Faderen og bragt til herlighet, utelukkende fordi Gud ville det og anså det for riktig.

- Jeg vil kunngjøre ditt navn for mine brødre, midt i menigheten vil jeg lovprise deg. Sal 22:23

Dette er bemerkelsesverdige ord og at det er Jesus som uttaler seg via Davids munn i Salmen 22, er enda mer spesielt. Så var han altså til stede også i GT og gav sitt eget ord til profetene i det han inspirerte dem med din Ånd. Det han sier er at han (Jesus) vil kunngjøre Guds navn for barna, eller brødrene sine. Dette vil foregå midt i menigheten. Guds navn er Jehova, Herren, men har i tillegg også mange andre substantiver lagt til: Herren som tilveiebringer, Herren, vår rettferdighet, Herren er fred, Herren, min lege osv. Jesus vil forkynne oss og gjøre kjent for oss hvem Faderen er, likesom Den Hellige Ånd vil kunngjøre og herliggjøre Jesus for oss.

BARNA SOM GUD GAV JESUS

- Og igjen: Se, her er jeg og de barna Gud har gitt meg.

Det er kanskje ikke så kjent at hver frelst sjel, er blitt til som en gave fra Faderen til ham. Dette nevner Jesus på flere steder:

- Alle de som Faderen gir meg, kommer til meg. Og den som kommer til meg, vil jeg slett ikke støte ut. Joh 6:37

- Jeg ber for dem. Jeg ber ikke for verden, men for dem som du har gitt meg, for de er dine. Joh 17:9

- Far, jeg vil at de som du har gitt meg, skal være hos meg der jeg er, for at de skal se min herlighet, som du har gitt meg, fordi du elsket meg før verdens grunnvoll ble lagt. Joh 17:24

- for at det ordet som han hadde sagt, skulle bli oppfylt: Jeg mistet ikke noen av dem som du har gitt meg. Joh 18:9

Dagen kommer da Jesus vil fremstille alle disse barna for Faderen i himlene og si nettopp disse ordene: «Se, her er jeg og de barna Gud har gitt meg.»

JESUS BLE MENNESKE FOR Å DØ

Da nå barna har del i kjøtt og blod, fikk også han på samme vis del i det, for at han ved døden skulle gjøre til intet den som hadde dødens velde, det er djevelen,

Fakta 1:

Guds Sønn ble menneske:

Jesus hadde aldri før vært menneske. Men da han skulle forløse var mennesker av kjøtt og blod. Skulle han kunne frelse dem måtte han også bli menneske. Gud kunne ikke rammes av døden. Gud Sønnen måtte derfor bli menneske for at han som er Gud i det hele tatt skulle kunne dø.

Fakta 2:

Satan var dødens herre.

Ved syndefallet i Edens hage, kom døden og dødsriket inn i den menneskelige tilværelse. Djevelen hersket over mennesket og deres skjebne og var dødens herre fordi synden fremdeles var menneskes lodd.

Fakta 3:

Guds Sønn måtte knuse Satan og seire over døden

Han måtte også bli et menneske for at han skulle kunne møte Satan på hans eget nivå og knuse ham. Dette skjedde på korset hvor Jesus døde sin død. Ved denne død drepte Jesus døden fordi han selv ikke hadde personlig og egen synd. Dette var oppfyllelsen av det gamle løftet i 1 Mos. 3:15

- Fiendskap setter jeg mellom deg og kvinnen, mellom din ætt og hennes ætt. Han skal knuse ditt hode, og du skal knuse hans hæl. 1Mos 3:15

Det er her snakk om fiendskap mellom forskjellige parter. Det tales først om et fiendskap mellom Satan og kvinnen. Vi vet hvem Satan er men hvem er kvinnen.

Kvinnen er hun som skal føde ætten (entall) som skal knuse slagens hode – gjøre ende på djevelen og tilintetgjøre hans makt. Vi tror ikke at kvinnen er Maria, Jesu mor. Kvinnen er Israel, det folk som frembrakte Jesus som menneskesønnen, han som skulle frelse hele verden.

Det tales om et fiendskap mellom Satans ætt og hennes ætt.

Det betyr at Satan vil ha sine ætlinger på jorden helt til Gud fullstendig gjør ende på dem og Kristus legger disse til skammel for sine føtter. Disse vil alltid være imot Kristus og det folket som frembrakte Jesus Frelseren. Slik er situasjonen helt til denne dag.

Det er nå klart at Jesus ble menneske og levde sitt underfulle liv og døde på korset. Det er videre klart at ved sin død knuste han djevelen (knuse ditt hode) og ved sin død gikk ned til dødsriket og tok nøklene til døden og dødsriket med seg opp igjen (oppstandelsen).

- Da jeg fikk se ham, falt jeg ned for hans føtter som død. Men han la sin høyre hånd på meg og sa: Frykt ikke! Jeg er den første og den siste og den levende. Jeg var død, og se, jeg er levende i all evighet. Og jeg har nøklene til døden og dødsriket. Åp 1:17-18

JESUS FRIR FRA FRYKTEN FOR DØDEN

Og fri alle dem som av frykt for døden var i trelldom hele sin livstid..

Den siste fiende kan skape frykt hos alle mennesker. Døden synes grusom og forferdelig og selvoppholdelsesdriften vekkes sterkt i kampen mot døden og dødens krefter. Men dette fryktens regime har nå blitt beseiret av Jesus ved hans sier og OPPSTANDELSE. Han seiret over døden og dødens herre og sitter nå med makten over både liv og død. Vi kan si at enten vi lever eller dør, hører vi Herren til.

- For om vi lever, så lever vi for Herren, og om vi dør, så dør vi for Herren. Enten vi da lever eller dør, så hører vi Herren til. Rom 14:8

JESUS TAR SEG AV BARNA

For det er jo ikke engler han tar seg av, men Abrahams ætt tar han seg av.

Englene har ikke behov for beskyttelse eller omsorg. De er mektige og uovervinnelige og er uten synd så de kan ikke fristes. De som er gjenstand for omsorg er barna, Abrahams barn. Her kan man tro at Hebreerbrevets forfatter sikter til jødene alene ettersom de på jo er Abrahams barn. Men det er ikke de kjødelige etterkommerne av Abraham han sikter til.

- Heller ikke alle Abrahams etterkommere er derfor Abrahams barn, for: I Isak skal det nevnes deg en ætt. 8 Det vil si: Ikke kjødets barn er Guds barn, men løftets barn regnes til ætten. Rom 9:7-8

- De svarte og sa til ham: Vår far er Abraham! Jesus sier til dem: Var dere Abrahams barn, da gjorde dere Abrahams gjerninger. Joh 8:39

Alle de troende av hedningefolkene er også Abrahams barn. Dette blir bekreftet av Paulus.

- Derfor skal dere vite at de som har tro, de er Abrahams barn. Gal 3:7

- Og han fikk omskjærelsens tegn til segl på den rettferdighet av tro som han hadde fått da han var uomskåret. Slik skulle han være far til alle de troende som er uomskårne, så rettferdigheten kunne bli tilregnet også dem, 12 og likeså far til de omskårne som ikke bare har omskjærelsen, men også følger i fotsporene av den tro som vår far Abraham hadde da han var uomskåret. Rom 4:11-12

Jesus har påtatt seg den fulle omsorgen for alle Abrahams barn hvor som helst i verden de befinner seg.

JESU YPPERSTEPRESTELIGE TJENESTE

Derfor måtte han i alle ting bli sine brødre lik, for at han kunne bli en miskunnelig og trofast yppersteprest for Gud til å sone folkets synder. For ved at han selv har lidd og er blitt fristet, kan han komme dem til hjelp som blir fristet.

For at Jesus skulle kunne bli yppersteprest etter Melkisedeks vis, måtte han bli lik oss. Han måtte prøve hva det innebar å være menneske. Han levde menneskelivet i det fiendtlige elementet som heter «verden» men uten å svikte sitt kall og uten å synde. Han vet hva det er å være et menneske.

Derfor er han i stand til å forstå oss og være miskunnelig og trofast som yppersteprest for oss. Som yppersteprest etter Melkisedeks bar han seg selv frem for Gud som et ulastelig offer. Han har nå fått en tjeneste som han skjøtter med trofasthet: Han ber for oss og går i forbønn for alle barna.

Han kommer dem til hjelp som blir fristet. Det betyr at hva som helt som møter oss i livet, kan vi regne med å få hjelp fra Jesus. Det er derfor han nå sitter ved Faderens høye hånd i det høye.